

[Handelsministeren.]

forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Fremsættelsen af de to lovforslag skyldes dels den tekniske udvikling i skibene i de senere år og dels udviklingen inden for det samlede uddannelsesområde. Det primære formål med den foreslåede lovgivning er at åbne mulighed for og i et vist omfang at stille krav om en bedre søfartsuddannelse. Det foreslås, at man inden for søfartsområdet går over til et uddannelsessystem, hvorved uddannelsen af søfarende bringes mere i overensstemmelse med de uddannelser, der er under udvikling inden for landerhvervsområderne.

Søfartsuddannelsen opdeles efter forslaget i en erhvervsfaglig basisuddannelse (erhvervsfagligt grundkursus), en periode med praktisk arbejde og indlæring og et erhvervsfagligt afslutningskursus. Søfartsuddannelsen opdeles naturligt i dæksuddannelse, maskinuddannelse, restaurationsuddannelse og radiouddannelse. Det ville være ønskeligt straks at kunne gøre både de erhvervsfaglige grundkursus og de erhvervsfaglige afslutningskursus obligatoriske i alt fald for dæks- og maskinmandskab. Dette er imidlertid ikke muligt uden at overskride de nuværende bevillingsrammer for søfartsuddannelsen. Med den nuværende kapacitet på søfartsskolerne er det for øjeblikket kun muligt at udvide grundkursus fra 3 til 5 måneder og endvidere at tilbyde et større antal elevpladser, end hvad der hidtil har været behov for. Inden for de nuværende rammer vil det endvidere være muligt fortsat at afholde afslutningskursus i samme omfang, som det i de senere år har været gennemført på forsøgsbasis.

Et andet formål med ændringerne i uddannelsesloven er at give fiskere en bedre erhvervsmæssig uddannelse, end der for øjeblikket kan gives inden for rammerne af den gældende lovgivning.

For lystsejleres vedkommende drejer det sig om at kunne give en mindre, men mere formålsrettet uddannelse end den, der for øjeblikket tilbydes i den gældende lovgivning.

For at kunne gennemføre de ændringer, der er indeholdt i forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse, er det nødvendigt at ændre en række sønæringsbe-

stemmelser. Reglerne om sønæring indeholdes for øjeblikket i lov om skibes bemanning.

Ved forslaget til sønæringslov ophæves sønæringsbestemmelserne i bemanningsloven og erstattes af en selvstændig lov. Jeg finder det mere rationelt, at systemet ændres således, at disse to områder bliver adskilt i hver sin lov.

Udover at ændre sønæringsbestemmelserne, således at de ændrede uddannelsesregler kan få virkning, har jeg fundet anledning til også at foreslå forskellige andre ændringer, som skyldes udviklingen inden for skibsfarten og ønsket om at sikre, at søfarende i danske skibe til enhver tid har den bedst mulige uddannelse.

Jeg foreslår således, at udmønstring til dæks-tjeneste i visse nordeuropæiske havne gøres betinget af, at den pågældende har gennemgået et erhvervsfagligt grundkursus. Rejsmulighederne i Nordeuropa er i dag så gode, at det normalt ikke skulle volde vanskeligheder at antage folk med den rette uddannelse, selv om disse er ledige i en anden havn end den, skibet ligger i. For ikke at stille danske skibe i havne uden for Nordeuropa i den situation, at fremskaffelse af dæksmandskab med den nævnte uddannelse vil forsinke skibets afgang væsentligt, har jeg her fundet det rimeligt i stedet for den teoretiske uddannelse at kræve en passende fartstid. I uddannelsesloven indføres erhvervsfagligt afslutningskursus for både dæksmandskab og maskinmandskab. Tiden er som nævnt ikke inde til at gøre disse afslutningskursus obligatoriske, men sønæringslovforslaget indeholder en hjemmel til at gøre dette, når udviklingen måtte gøre det påkrævet. For dæksmandskabets vedkommende sker der den væsentlige forenkling, at de tre mandskabsgrupper: dæksdreng, ungmænd og letmatroser, slås sammen til én gruppe, som det er fundet naturligt at benævne ubefarne matroser.

De to lovforslag har været forelagt søfartens organisationer, der i det store og hele har kunnet tilslutte sig uddannelsesforslagene som værende en væsentlig forbedring i forhold til det nuværende uddannelsessystem. Derimod har søfartens organisationer ikke på alle punkter kunnet give deres tilslutning til de ændringer, jeg foreslår på sønæringsområdet. Nogle organisationer kunne ønske en større del af uddannelsen gjort obligatorisk, medens andre kun